

Minne från Sura församling /

Ljunggren, Frans

81 Cf Br.

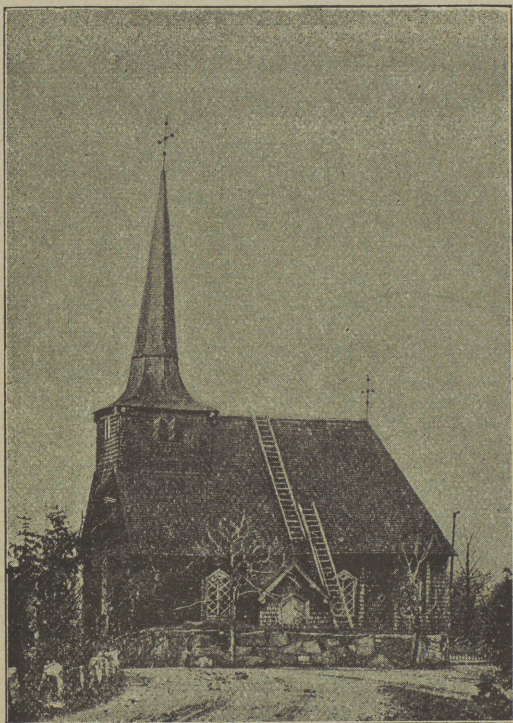
SURA

Vid So-
rster
(1892)

MINNE

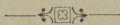
från

Sura församling

af

Frans Ljunggren.

1892

Kungl. biblioteket

0 0000 000095344

Tack för god vakt.

(Mars 1892).

Jag satt mig att skymning nu »kura»,
Och efter som qvällen är lång,
Jag qväder om kyrkan i Sura,
Åt henne jag egnar en sång.

För henne, den skröpliga gamla,
Jag vill, om det stod i min makt,
En kort minnesruna hopsamla
Och säga: Haf tack för god vakt!

Än står du deruppe på kullen,
Omsusad af gran och af lind,
Och lyfter din hjessa ur mullen,
Fast tiden har skrynklat din kind.

På fridlysta kullar och vårdar,
Hvarunder så *mycket* är gömdt,
Dem vaktande ännu så troget
Nedblickar du moderligt ömt.

Förr hördes din stämma så präktig;
Den klang öfver grifternas hvalf.
Den ljuder ej mera så mäktig,
Din tunga nu knappast är half.

Dock äger du gamla klenoder,
Hvars mästaress namn ej är känt:
Din dopfunt samt predikostolen
Med bilder och med ornament.

I reformationstidens gryning
Kanske stod du sirlig och ung;
Måhända du kände en dyning
Af striden, när *Gösta* var kung.

För dig dina herdar arbetat
Och sträfvat likt idoga bin.
I senare tider de hetat
H. Hellberg, K. Hult och Holmin.

Jag mäktar ej nämna dem alla,
Det vore nog många minsann;
Den senaste dock af dem alla
Är Pastor **L. A. Åkerman.**

I solljus du ofta fått bada,
Men stått uti dimma också.
Nog har du haft stunder så glada,
Men du har haft sorgsna också.

Jag vetgirig är: säg oss tiden,
Ja, säg, hvilket årtal man skref,
När på dyrbara tempelkärnen
Så skändligen rånad du blef.

Du smärtsamma minnen vill hämma
Med sång, fastän locken är grå,
Det märks på den darrande stämma,
Att orgeln är skröplig också.

För alla, i glädje och smärta,
Om varande rik eller arm,
För alla fans rum vid ditt hjerta,
Vid samma försonande barm.

Hvad sannt är, hvad ädelt, hvad godt är,
Du alltid har gjort och du gör. —
Säg, är det din älskliga dotter
På kullen här straxt ofvanför?

O, sent skall ditt minne förglömmas,
Du boning för sanning och rätt.
Till glömska du aldrig kan dömmas,
Vi hafva ju kvar ditt porträtt.

Från hänsogna slägten i mullen,
Der man under sekler dem lagt,
Hörs hviskning ur grönskande kullen:
Tack, älskade, tack för god vakt!

Förr'n seklet har ändat sin bana,
Så har man till marken dig lagt;
Vi höja din sjunkande fana
Och rope: Haf tack för god vakt!

Vid invigningen af nya kyrkan i Sura.

(Augusti 1892).

En byggnad, höghvälfd, ljus och skön,
Är uppförd här på kullens krön;
Den restes upp till Herrens dyrkan,
Den företer en herrlig syn,
Med spiran pekande mot skyn:
Det är den nya sockenkyrkan.

En fyrbåk lik vid stormigt haf,
Att seglaren ej går i qvaf
Bland otron, gudlösheten, flärden,
Hon liksom sträcker ut sin famn
Och visar till en säker hamn
Ur lifvets bränningar i verlden.

Det *gamla* templet minnesrikt,
Det står, en gränad kämpe likt,
Så ärrigt och till fall snart färdigt.
Men *nit* och *konst* uti förbund
Nu hafva rest på annan grund
Det *nya* templet, bygden värdigt.

Invigningsdagens morgon gryr,
Och högtidsklädda skaran styr
Sin färd till ljusa tempelhöjden.
Man aflagt hvardagslifvets tvång

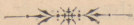
Och önskar att med bön och sång
Få taga del i högtidsfröjden.

Si, templets portar låtas opp,
Träd in med »kärlek, tro och hopp»
Och ödmjukhet uti ditt sinne!
O menska, visst är denna ort
Ett heligt rum och himlens port;
Den Högste sjelf ju bor härinne.

Med stilla andakt lyssnen, folk,
Då sanningens och fridens tolk
Förkunnar Jesu milda lära!
Ja, prisen och lofsjungen Gud,
I dag står nya kyrkan brud,
I dag hon viges till Hans ära.

»Stå stark, du ljusets riddarvakt!»
Blif städse du en väldig makt
Mot mörkrets och mot otrons makter!
Långt sedan gudsförnekarns ben
Ha multnat, står du hög och ren
Och sprider ljus i dessa trakter.

När sekler svunnit; likväl du
Står vördnadsbjudande ännu
För tidens vandringsmän i gruset.
De glädjas då af samma syn
Att se din spira sträckt mot skyn,
Dem manande — se upp mot ljuset.

Surahammar.

Det fins en plats i Vestmanland
Bredvid kanalens »blåa band»,
en plats, som »morske männer» ammar.
Och frågar du, hvad namn den bär,
min vän, jag svarar stolt: det är
det friska, vackra — Surahammar.

Det vunnit burskap detta namn.
Vid hvarje jernväg, mången hamn,
ses alster, som från bruket stammar.
Det är ej öfverdrift en smul:
på bromsar, korsningar och hjul
syns oftast stämpeln »SURAHAMMAR».

Går du en natt på åsens krön
på andra sidan »Östersjön»
och ser, hur det på himlen flammar,
samt spörjer, hur det kommer sig,
så skall man säkert svara dig:
elektriskt ljus från Surahammar.

Och nalkas du vid dagens ljus
på sjön hit upp mot strömmens brus
med »Pius» eller »Hallstahammar»;
så se dig kring, här är ju skönt
af träd och blommor, friskt och grönt
på holmarne vid Surahammar.

Ser du en qväll vid månens sken
hur slottet, alarne, allén
sig spegla uti klara dammar.
Förtjust du tror dig märka då
naturens stora hjerta slå
i pulsarne vid Surahammar.

Ett dunder, snarlikt åskans dån
du hör, och detta kommer från
verkstäder, hvarest elden flamar,
från valsverks brus samt svarfvars ras.
Och tunga hamrars djupa bas
med ångkraft slå vid Surahammar.

»De mörke männer under jord,
Vulkani jättar högt i nord»,
de tunga stycken raskt anammar
och smida utaf jern och stål
ett gods, som slag och slitning tål;
berömd produkt från Surahammar.

Och vill du höra god musik,
så är på sådan här man rik.
O, den är härlig! mången stammar.
Qvintett, sextett, kapell också,
som ge konserter då och då
för fulla hus vid Surahammar.

Om du är ung och frisk, min vän,
och kommer hit midsommaren
samt trifs med den, som gerna glammar,

och du vill anslå glädjens sträng,
så kom och tag en lifvad sväng
kring majstången vid Surahammar.

Är du allvarlig, trött och grå,
kom hit, sitt ned och hvila då
på någon bänk bland parkens stammar,
och se: kring hvarje bostad stå
i rader fruktträd, stora, små,
för brukets folk vid Surahammar.

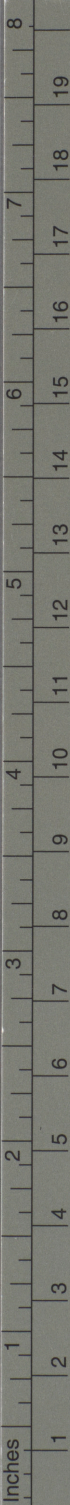
En syster äfven bruket har,
den är naturskön, täck och »rar»,
har många träd med tjocka stammar
samt mjölk och spannmål, torf och ved,
som medelst bantåg forslas ned
från *Lisjö* hit till Surahammar.

Du väna plats i Vestmanland
mig fäst med starka, starka band;
här är mitt hem med kök och kammar.
Här har jag arbete och bröd,
hos dig jag stannar till min död
du friska, vackra Surahammar.


~~~~~  
**Pris 25 öre.**  
~~~~~


Centimetres

TIFFEN Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

